



רה, אין לי שום עתיד חוץ מקירות הכלא. אם אשוחרר, אחשוב על העתיד שלי רק כשפלסטין תהיה משוחררת."

גם אידה סעור בת ה-18 היתה תלמידת-תיכון כאשר נאסרה. לפני מאסרה — הצטרפה לחזית לשיחרור פלסטין, שם הוטל עליה תפקיד מיצעני: ציידו אותה בשני רימונים ושלחו אותה לזרוק אותם על כלי



ההורגת הסורגת

אידה סעור, מונים מעוה, שגרמה למותם של שני חיילים, סורגת אפודה חומה. משמאל: דניס מרי גרט אוברייין, רקדנית לשעבר בבלט המלכו' תי הבריטי, שנכלאה בעוון הברחת חשיש.

רכב ישראליים בעוה. "עדיף כלי רכב צבאי, הורו לה. היא זרקה את הרימונים על סנדר מלא חיילים. התוצאה: שני חיילים הרוגים. אידה נמלטה מהמקום, אך נתפסה כעבור זמן קצר. בבית הסוהר היא נחשבה לאסירה שקטה ונחמדה. את זמנה הפנוי מבלה בסריגה, הספיקה כבר לסרוג אפודות לכל בני משפחתה.

רוצים



להיות בחוץ

אנגרטה מלברט הגיעה בעיקבות השמש מדנמרק לאילת. סיפוריה דומה לזה של דניס אוברייין: היא הכירה תיירים מארה"ב, ששיכנעו אותה להבריח חשיש. היא ניסתה, נתפסה ונאסרה ל-8 חודשים. דעתה על בית הסוהר? "הדבר היחיד ש'אני חושבת עליו, זה איך לצאת מכאן." סיפור דומה יש לאטו אנטודורינס וסיגני

גורל מאחורי הסורגים: הרקדנית! שנתפסה בהברחת חשיש

כמה מנכבדי שכם שהיו חשודים בשיתוף פעולה עם הישראלים. החיים באגפים שונים במיצת. הדלתות באגף הישראליות לדוגמה, נעולות במשך שעות היום. "בגלל הגניבות הרבות אחת מהשניים", כפי שהסבירה אחת הסוהרות הוותיקות בבית הסוהר. לעומת זאת, התאים באגף הערביות, פתוחים כל היום. "זאת רמה אחרת לגמרי. אלה הן בנות השמנה והסלתה של החברה הערבית, מסבירה מנהלת בית הסוהר רעיה אפשטיין. "אלו הן בנות שלמדו בתיכון וגניבה בכלל לא תיתכן אצלן."

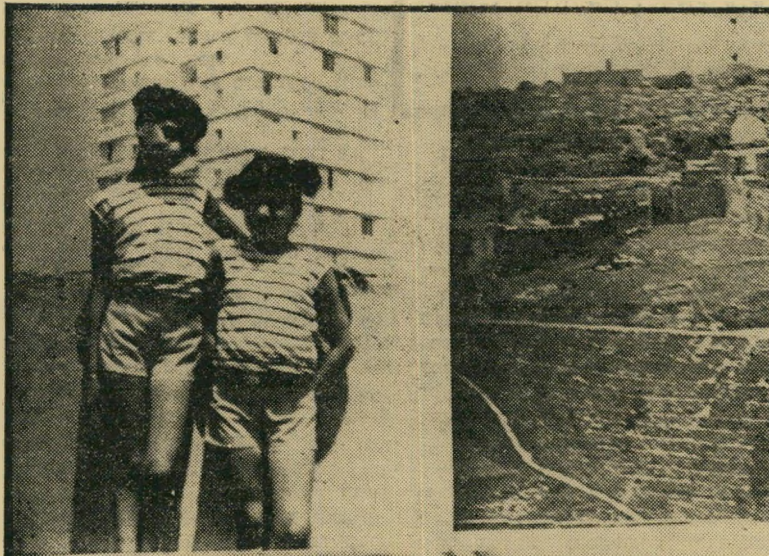
לאומי במסיבת חנוכה, למשל, ניסו האסירי רות הערביות להפריע למסיבה. בראש המפריעות עמדה או לוטפי אל-אחרי, המרעילה מחברון, אשר ניכלאה ל-אחר ששלחה ויסקי ועוגיות מורעלות ל-

הישראלי ואגף בנות המיעוטים. לא תמיד היו שני אגפים. רק אחרי ההצתה במיסגד אליאקצה הופרדו היהודיות והערביות. פרצו אז סיכסוכים חמורים בין שני המחנות. אבל גם קודם היו כמה תקריות על רקע

בכלל, מסקנתם של עובדי בית הסוהר היא כי מבחינה אנושית עומדות האסירות הערביות, למרות המעשים שבעונם ניכלאו, על רמה גבוהה.

על כך מעיד סיפוריה של רינה ע, יהודיה שנאסרה בגלל שהתפרעה בלישכת הסעד. רינה, שהיתה בחודשי הריונה האחרונים כשנכלאה, ילדה בכלא. אחרי הלידה ביקשה שיעבירו אותה ואת התינוקת לאגף הערביות. "הן עדינות, לא רועשות ומתנהגות כל כך יפה", אמרה.

הנהלת בית הסוהר הסכימה, ואו התברר כי חברות אלפתח, החזית העממית לשיחרור רור פלסטין ושאר אידוגני הפידאין, מתנהגות בתוככי הכלא כאימהות. "איך שהן טיפלו בי, סיפרה רינה, "אפילו אמא שלי לא התייחסה אלי כל כך יפה."



פצצה ב"ציון"

אחת האסירות האחרות בנות בנוה תירצה היא פטמה ברנאווי, אחות במיקצועה, שהניחה את הפצצה בקולנוע ציון בירושלים. בחדרה של פטמה בכלא תלויות שתי תמונות זו ליד זו: באחת שתי בנותיה המאומצות ובשנייה מיסגד אליאקצה.

דואר. באו כתיירות, התחברו עם הבהמה הישראלית והזרה, ניסו להבריח חשיש, נתי פסו ונכלאו בנוה תרצה.

איך הן מסתדרות? "בהתחלה היה קשה מאוד", אומרת אטו, "אחר התרגלנו קצת. אבל בלילות, לפני שהולכים לישון, זה חוזר. רוצים להיות בחוץ."

נוה תירצה מחולק לשני אגפים: האגף